

OVER TALLOREN EN OPTALLOREN

Hugo Lambrechts-Augustijns

In het dialect wordt een bord, dat als onderlegger dient voor het voedsel bij een maaltijd, een *talloor* genoemd. Aanvankelijk werd er van schijven brood gegeten, die men *telloor*, *taljoor* of *teljuur* noemde. Dit woord, dat ‘snede’ betekent, komt van het Oudfranse *tailloir*, dat afkomstig is van *tailler* (snijden). Een schijf brood moet *gesneden* worden. In de huisregels bij het Hof van de Hertog van Bourgondië in 1474 lezen we: “*Ende behoort de knape te makene sijne tailloiren van ruggen broode*” (Matth. Anal. 1, 263). En: “*Indie selve hant draegt hy de taillieren van broode ende in de rechte hand behoort hy te draeghene sPricen broot.*” (in het Frans: les trançoirs de pain)¹.

Ook in ‘Van de vos Reinaerde’ lezen we over teljuren: “*Nochtan sit hi bi minen heer ter tafel, ende krijght al sijn begheer van been te cluven, van vetten teljuren.*” (Rein., II, 5705)

Het ‘*zich optallore*n’ of opsmukken, opschikken, opdirken, heeft niets met een voorsnij-bord of presenteerblad te maken, maar de oorsprong ligt wel bij hetzelfde grondwoord *tailler*. Een *tailleur* is een snijder of kleermaker. Wie zich heeft opgetalloord, komt zo uit de handen van de kleermaker.

¹ Rationarium aulae et imperii Cardi audacis ..., Middelnederlandse vertaling van Olivier dela Marche, *L’Estat de la maison du duc de Bourgogne, dict Le Hardy*, 1474, in : Veteris aevi analecta, ... Antonius Matthaëus, 1698-1710, 8°, 10 delen.